

Una família intenta recuperar uns terrenys del rebesavi a Palau-saverdera, però s'hi troba un abocador ple de deixalles

Estan situats al parc natural dels Aiguamolls i els veïns li deien 'El Corte Inglés' perquè s'hi podria "trobar de tot"

Una família intenta recuperar uns terrenys del rebesavi a Palau-saverdera però s'hi troba un abocador ple de deixalles. Esperança Corcoll i Joan Sàlvia, àvia i net, volien plantar unes 200 oliveres a les terres heretades, situades al parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Però van descobrir que un turó ple d'herbes era en realitat una muntanya de brossa. "És d'una tristor increïble, només hi ha porqueria per tot arreu, és frustrant", admet Corcoll. L'alcalde, Miquel Serra, indica que no els consta cap abocador a la zona, però recorda entre els anys 60 i el 2000 s'hi llençava tota mena de deixalles, com runes, cotxes o canonades. De fet, al poble, l'espai era conegut com a 'El Corte Inglés' "perquè hi podies trobar de tot". Durant la pandèmia, Joan Sàlvia va decidir anar a viure a casa dels seus avis, a Sant Just Desvern (Barcelonès). Un dia, fent endreça, va trobar dins d'una capsa de sabates un paper antic doblegat, de 1958, que era l'escriptura d'uns terrenys de 5.000 metres quadrats a Palau-saverdera. La seva àvia, Esperança Corcoll, recordava que el seu pare, Miquel Corcoll, li havia deixat unes terres que pertanyien al seu avi, Joan Corcoll, que era de Palau-saverdera. Miquel Corcoll va morir fa uns 30 anys, i la família no sabia on havien anat a parar els papers d'aquest terreny, fins que el net els va trobar per casualitat. "No sabíem si eren vigents o si s'haurien venut, però vaig entrar al registre per internet i encara estava a nom del meu besavi", recorda Sàlvia. Aleshores van començar a fer els tràmits per registrar la seva àvia com a titular de la propietat, i van anar a parlar amb l'Ajuntament per saber a on eren aquestes terres. En arribar, van veure que la majoria dels 5.000 metres quadrats eren una esplanada i que hi havia en un costat un turó ple d'herbes. Els va estranyar perquè el germà de la seva àvia els havia dit que era tot pla. Els seus plans eren plantar-hi unes 200 oliveres, com les que havia tingut el rebesavi. Van contractar una empresa per anivellar el terreny i va ser llavors que van descobrir que el turó era en realitat una muntanya de brossa. "A la que va moure una mica les terres, va començar a sortir tota mena de deixalles: ampolles, embolcalls de gelat, runa, vàters, un para xoc i peces de cotxes, canonades, de tot", lamenta. Parlant amb diferents veïns va descobrir que aquest espai va ser un abocador entre els anys 60 i 2000. "Hi ha moltes tones de brossa, perquè durant 30 anys es van estar abocant tota mena de runes i deixalles. Van arribar a posar una tanca i una bàscula per camions, i cobraven per deixar que la gent hi llancés el que volgués, sense cap permís dels propietaris. Es van lucrar de manera il·legal", recalca. Les terres voregen el límit amb el terme municipal de Roses, i formen part del parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà, que està protegit des de 1983. "És un terreny que portava generacions a la meua família, hi havia hagut oliveres i vinyes. Però ara tot és ple de brossa i no en podem fer cap mena d'ús. I no ens dol pel valor econòmic -que no és molt-, sinó pel valor sentimental", subratlla. Els propietaris tampoc entenen que les administracions demanen permisos i exigeixen que es compleixin totes les normatives, però ningú va controlar els abocaments que s'hi van fer durant molts anys. Diferents veïns recorden que aquest espai s'anomenava popularment com 'El Corte Inglés', "perquè hi podies trobar de tot". "Sempre hi havia gent: alguns llençant-hi brossa, i d'altres recollint peces o material". També el batlle, Miquel Serra, rememora que, quan era petit, hi anaven amb la bicicleta, ja que aleshores quedava als afores de la població. "Segons tinc entès, allà s'hi abocaven runes de les urbanitzacions que en aquelles èpoques estaven creixent, com la de Santa Margarida. Era un espai amb molta activitat durant aquells anys". Ara bé, oficialment, a l'Ajuntament no li consta cap abocador. "Estem parlant dels anys 70 i els 80, no hi havia registres electrònics. Hem de mirar si hi ha algun expedient antic a l'arxiu, però no ens consta res", assenyala. La legislació marca que, en aquests casos, el

consistori hauria de requerir al propietari que netegés l'espai. "Si no té cap document o conveni signat amb una administració per abocar runes aquí, l'Ajuntament està obligat a requerir que deixi el terreny en condicions", indica el batlle. Tot i això, Serra assegura que es pot buscar alguna fórmula per solucionar-ho. De fet, al municipi, es van trobar un altre cas semblant d'un abocador que hi havia hagut en una finca privada. El propietari va cedir l'espai al consistori, i l'Ajuntament el va netejar i el va reconvertir en un projecte per millorar l'hàbitat del xoriguer petit. "Una administració no pot netejar un terreny d'un privat, només ho pot fer si és municipal o si se cedeix a l'Ajuntament", puntualitza Serra.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2026/01/13/familia-recuperar-uns-terrenys-rebesavi-125624617.html>